

kan fastsætte bestemmelser, hvorefter toldfogder – nu told- og skattefogder – kan foretage udlæggene, jf. lovens § 3, stk. 3 (og skatteinddrivelseslovens § 4, stk. 1).

Da den fremgangsmåde, der skal følges ved inddrivelsen, på visse punkter adskiller sig fra den, der gælder ved sædvanlig tvangsfuldbyrdelse her i landet, da sagerne normalt ikke vil være af rutinemæssig karakter, og da der formentlig ofte vil være behov for vejledning af skyldnere om deres retsstilling efter direktivet, jf. retsplejelovens § 500 om fogedrettens vejledningspligt, har Justitsministeriet hidtil fundet det rigtigst at overlade det til fogederne at foretage udlæggene frem for at bemyndige told- og skattefogderne hertil. Lovforslaget ændrer ikke på denne ordning, som efter Justitsministeriets oplysninger fungerer tilfredsstillende i praksis.

Lovforslaget udvider dog bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 3, stk. 3, således, at en eventuel kommende bemyndigelse ud over told- og skattefogderne også vil kunne omfatte de kommunale pantefogder, som i dag bl.a. inddriver udenlandske skattekrav i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, jf. nedenfor.

Såfremt de praktiske erfaringer efter udvidelsen af lovens anvendelsesområde måtte tilsige det, vil justitsministeren med hjemmel i lovens § 3, stk. 3, kunne bemyndige de kommunale pantefogder og/eller told- og skattefogderne til at foretage udlæggene.

De nærmere regler om proceduren for inddrivelse af de omfattede fordringer samt for indhentelse af oplysninger og afgivelse af meddelelser fremgår af reglerne i inddrivelsesdirektivet, der er optaget som bilag til loven. Loven er udformet således, at der i vidt omfang henvises til direktivets bestemmelser vedrørende de konkrete procedurer.

Den gældende lov omfatter fordringer vedrørende foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, landbrugsimportafgifter, told, merværdiafgift og visse harmoniserede punktafgifter, jf. § 2.

De fordringer vedrørende indkomst-, formue- og forsikringsskatter, som med Rådets direktiv 2001/44/EF inddrages under inddrivelsesdirektivet, er i dag ikke undergivet generelle bestemmelser om bistand til inddrivelse inden for EU.

Danmark har dog indgået dobbeltbeskatningsoverenskomster med nogle medlemsstater, som indeholder bestemmelser om gensidig bistand til inddrivelse af de skattekrav, som omfattes af den enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomst. Danmark har endvidere indgået en aftale med de øvrige nordiske lande om

gensidig bistand til inddrivelse af visse skattekrav (overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager). Hertil kommer, at bl.a. Danmark og nogle få andre EU-medlemsstater har tiltrådt OECD's og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand – herunder bistand til inddrivelse – i skattesager (Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, jf. European Treaty Series nr. 127).

Inddrivelsesdirektivet er et minimumsdirektiv og er derfor ikke til hinder for, at medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand til inddrivelse i større omfang end fastsat i direktivet.

3. Lovforslagets indhold

For at gennemføre ændringsdirektivet i dansk ret foreslås det, at anvendelsesområdet for loven om gensidig bistand til inddrivelse af visse EF-fordringer udvides i overensstemmelse med direktivets artikel 2, hvorved navnlig visse indkomst- formue- og forsikringsskatter medtages under loven. I den forbindelse foreslås tillige en mindre justering af henholdsvis lovens titel og bemyndigelsesbestemmelsen i § 3, stk. 3.

Det foreslås endvidere, at lovens bilag erstattes af en sammenskrevet udgave af det ændrede direktiv, således at ændringsdirektivets nye procedurer for inddrivelse bliver en del af loven.

De konkrete ændringer i inddrivelsesdirektivet, som herved gennemføres i dansk ret, er beskrevet i afsnit 4 nedenfor.

4. Indholdet af direktiv 2001/44/EF

4.1. Ændringer af inddrivelsesdirektivets anvendelsesområde

Ændringsdirektivet ændrer inddrivelsesdirektivets anvendelsesområde (artikel 2) i flere henseender. For det første er der for at tage højde for udviklingen i Fællesskabets traditionelle egne indtægter indsat ajourførte definitioner af toldafgifter og andre traditionelle egne indtægter (sukkerafgifter), jf. artikel 2, litra b-d. For det andet er direktivets anvendelsesområde blevet udvidet til at omfatte visse indkomst- og formueskatter, jf. litra g, beskatning af forsikringspræmier, jf. litra h, og administrative sanktioner og bøder af ikke-strafferetlig karakter i forbindelse med de af direktivet omfattede fordringer, jf. litra i.

4.1.1. Den fælles markedsordning for sukker mv. (artikel 2, litra b)

Inddrivelsesdirektivets artikel 2, litra b, omhandler de ændringsdirektivets: »landbrugsafgifter som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets afgørelse 70/243/